

Oyun

– mstf GÖZELEL · 04 Kasım 2009

Hayat müthiş oyun, sahne; yeryüzü,
Oyuncular biziz, başımız meçhul...
Ağartıp geceyi sildik gündüzü,
Rolümüz tamam da işimiz meçhul...

Yüze gülmek ne ki, en kolay roldür!
Ufak bir mimikle bebeği güldür,
Sol elle kucakla, sağ elle öldür!
Böyle çok can aldık, leşimiz meçhul...

Dost gibi yaklaşmak oyunun hası,
Timsah gözyaşıyla tutarız yası,
Bu dünyada silsek bile bu pası,
İçimiz kirlenmiş, dışımız meçhul...

En usta makyajla çıkar oynarız,
Kötü olsak, iyilere kaynarız,
Aslında gölgeyiz, sinsice varız,
Gözümüz belirsiz, yüzümüz meçhul...

Garip huylar sardı bizi son zaman,
İçi Ebu Cehil, dışı müslüman,
Ten insan teniyse içimiz saman,
Yüreği koyacak döşümüz meçhul...

En acısı, yalan-dolan sözümüz,
Olanla yetinmez, açtır gözümüz,
Manda derisinden sanki yüzümüz,
Hayaller yıkılmış, düşümüz meçhul...

Ehil olmayanlar şimdi baş tacı,
Makam-mevki olmuş zalimin gücü,
Sırat Köprüsü'nde "hakikat" acı,
Yarına çıkmaya yaşımız meçhul,
Yol gösteren Mihenk Taş'ımız meçhul...

KASIM 2009